

Loven statuerer, troer jeg alene maa være tilstrækkelig til at bevirke, at det ikke vil være muligt at stemme for Loven, og jeg vil særlig henstille til Udvalget, om det ikke kunde finde Anledning til at gjøre det til Gjenstand for Overveielse, inden vi naae videre i denne Sag, om man ikke kunde finde en saadan Differenti udjevnet. Jeg troer ikke, at det for Dieblillet er Tiden til at udtale sig om den anden Hovedgrund til at stemme imod Loven, nemlig at ogsaa jeg anseer den for overflødig som Supplement til Finantsloven; thi som saadan er det jo angivet, at der skal tilveiebringes, hvad man ikke har, ved en høiere Beskatning, ikke fordi det fleer ved Indkomstskat, thi den vilde jeg i og for sig ansee for meget ønskelig, men ved en forøget Beskatning, for at dække det, som man ikke vil eller ikke har kunnet faae Tid til at bespare eller dække ved alle de Activer, som vi have disponible. Jeg troer ikke, at der kunde være Grund til endelig at skabe dette Supplement gennem en Beskatning, som der dog skulde stræbes hen til kun blev temporair. Dette Supplement maatte kunne tilveiebringes for denne korte Tid paa andre Maader, navnlig ved Laan, og man behøvede jo ikke at ty til den dyre Laanevei, da det indre Marked frembyder tilstrækkelig beqvem Leilighed. — Den anden Grund, som jeg allerede ved første Behandling tillod mig at fremhæve, vil jeg kun nævne, nemlig at jeg anseer det for meget beklageligt, og det forundrer mig, at det har faaet alle Udvalgets Medlemmers Samstemning, at man, da Loven virkelig er en Finantslov og kundgjør sig som et Supplement til Finantsloven, idet den skal skaffe den Million, der mangler i Indtægterne, ikke har givet det andet Thing den Indflydelse derpaa, som det dog lovligt har paa Finantsloven, og som var staet, da Loven blev forelagt. Jeg idetmindste betragter Folkethinget som den egentlige Sjæl i Lovgivningen og Landstthinget mere som dets opmærksomme Vedsager og Sagttager. Jeg troer, at det vilde stemme med den fælles Lovgivnings Interesser, om dette blev fulgt i Særdeleshed ved finantsielle Love, og jeg haaber derfor, at der under Sagens fortsatte Stadier vil blive givet Leilighed til, at, hvad der foreløbig er tabt i denne Henseende, atter kan gjenvindes.

Brinck-Seidelin: Jeg troer, at det ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing) ganske stussede sig; naar han troede at være i Overeensstemmelse med den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) angaaende Overstattecommissionerne; thi det ærede 10de kongevalgte Medlem mener, at det er en Mangel ved vort Forslag, at disse Overstattecommissioner blive Amtstattecommissioner; men den 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds anseer det netop for at være en overordentlig Mangel ved Forslaget, at det communale Element slet ingen Indflydelse har i Overstattecommissionen. Der er allsaa en aldeles væsentlig Forskjel mellem de Herrers Anskuelse, og jeg troer derfor ikke, at det ærede 10de kongevalgte Medlem kan smigre sig med en stor Overeensstemmelse i dette Punkt med det nævnte ærede Medlem. Dernæst forundrede det det samme ærede kongevalgte Medlem, at der i Overstattecommissionen for Byerne efter vort Forslag skulde findes en Landvæsencommissair og en Landinspecteur; men, naar han havde seet lidt nærmere derpaa, vilde det slet ikke have forundret ham, eftersom der i vort Forslag er en fælles Overstattecommission for By og Land, og eftersom vi have meent, at en Landvæsencommissair og en Landinspecteur vilde være nødvendige med Hensyn til den Ligning, som fremkom fra Landet, for at kunne tagere Sorbeindomme o. s. v. og Indtægten deraf. Det ærede 10de kongevalgte Medlem gaar ud fra den Anskuelse, at disse Regjeringscommissairer skulle være Embedsmænd. Nei, jeg troer at kunne berolige det ærede Medlem i saa Henseende. Jeg for mit Bedkommende idetmindste troer, at den høitagtede Finantsminister er for praktisk en Mand til at ville sende Embedsmænd ud som Regjeringscommissairer; det vilde virkelig være uheldigt. (Ussing: De blive Embedsmænd ved at lønnes!) Nei, aldeles ikke; Folk blive kun Embedsmænd ved at blive fast ansatte. Dernæst troer jeg, at det ærede 10de kongevalgte Medlem kom til at stybde os Beviis for, at vi vare for sangvinste, naar vi anslog Indtægten til 100 Millioner. Han sagde saa flot: I ere sangvinste, naar I anslaae Landets Indtægter til 100 Millioner; men han førte slet ikke noget Beviis derfor. Jeg troer, at jeg